

HEEL ISRAEL ZAL GERED WORDEN

John Hosier

De laatste jaren is het geweld tussen de Palestijnen en de Israëli's plotseling weer enorm toegenomen. Hierbij zijn aan beide zijden veel doden gevallen, al zijn er meer Palestijnen omgekomen dan Israëli's. De meeste doden aan Israëlische zijde waren het gevolg van de terreur van zelfmoordcommando's. De meeste Palestijnse doden vielen doordat Israël terugvloog na een bomaanval, of zich richtte op vermeende terroristen of op mensen die daarvoor verantwoordelijk werden geacht.

Nu er zoveel geweld plaatsvindt en er zoveel levens verloren gaan, ligt het voor de hand dat er uitgesproken meningen over het Joodse vraagstuk de ronde doen, vooral onder evangelische christenen. Wat leert de Schrift ons over de toekomst van Israël? In de brief aan de Romeinen verklaart Paulus dat heel Israël zal worden gered, maar wat wilde hij daarmee zeggen?

Ik ben ervan overtuigd dat er mensen zijn die het anders analyseren, maar ik geloof dat ik onder evangelische christenen een scala aan meningen kan bespeuren, waarbij er vijf belangrijke punten opvallen.

Eerste zienswijze:

Israël bezit geen bijzondere status

Deze mening houdt in dat Israël geen speciale plaats inneemt in Gods doeleinden, niet nu en niet in de toekomst. Niet dat individuele Joden niet gered zullen worden, dat zal zeker gebeuren, maar dat zullen individuele Russen ook.

Tegenstanders zullen vragen: 'Hoe zit het dan met de zin in Romeinen 11:26, waar staat dat "heel Israël zal worden gered"?' Mensen die dit standpunt aanhangen, beweren dat de kerk nu het Israël van God is en dat dit vers Gods doel huldigt om zijn hele kerk te redden.

Tweede zienswijze:

Een eindtijddoel voor Israël

Dit standpunt berust sterk op de zin 'heel Israël zal worden gered'. Israël wordt hierbij gezien als de Joodse natie en de uitspraak van de apostel Paulus als eschatologisch van aard. Hij bedoelt dat het Joodse volk zich in de laatste dagen massaal tot Jezus zal keren en hem als Messias zal aannemen. 'Heel Israël' verwijst niet naar iedere Jood afzonderlijk of naar het staatkundige land Israël, maar naar het Joodse volk als geheel. De redding van Israël zal tot stand komen doordat tegen het einde van de geschiedenis Joden zich in versneld tempo zullen bekeren als het evangelie aan hen wordt gebracht, of dat nu in Israël is, in Moskou of in New York. Een andere mogelijkheid is een letterlijke eindtijd gebeurtenis, een soort gemeenschappelijke doodsbekering, als Israël zich bekeert en de Here Jezus erkent als Messias bij zijn wederkomst.

Derde zienswijze:

Israël en het land

Sommigen geloven niet alleen in een eindtijddoel voor Israël, maar ook in een terugkeer van Israël naar haar land, vóórdat dit gebeurt.

Om die reden zien zij het eigenlijke land Israël als zeer belangrijk. Wie het in het land voor het zeggen heeft, is momenteel een cruciaal punt in het Midden Oosten. Israël gelooft natuurlijk dat het als natie het recht heeft om in het land te wonen. Zij heeft inderdaad een wettig recht, zoals dat haar is toegekend door de VN in 1948. Velen zien dit echter ook als een belofte van God. Het is belangrijk om te erkennen dat dit standpunt niet persé support inhoudt voor de moderne, seculiere staat Israël; het gaat over Joden die naar het land terugkeren.

Vierde zienswijze:

Zionisme

Dit wil eigenlijk zeggen dat je politiek gezien achter de moderne staat Israël staat. Bijbelse steun hiervoor lijkt te berusten op beloften voor het land Israël, zoals we die vinden in het Oude Testament, beloften waarvan men gelooft dat ze nog steeds niet vervuld zijn in het land.

Dit gaat een stap verder dan Joden die naar het land terugkeren. Een voorbeeld van deze interpretatie is te vinden in Jesaja 62:1-2: 'Omwille van Sion zal ik niet zwijgen, omwille van Jeruzalem ben ik niet stil, totdat het licht van haar gerechtigheid daagt en de fakkel van haar redding brandt. Alle volken zullen je gerechtigheid zien, alle koningen je majesteit.' Dergelijke verzen met betrekking tot Jeruzalem en Israël neigen voeding te geven aan een opvatting dat Israël politieke steun nodig heeft om de vervulling van deze beloften te helpen realiseren. God gaat Jeruzalem verheffen en het land voorspoed geven. In de huidige Palestijns/Israëlische strijd wordt beweerd dat de Palestijnen fout zijn en de Israëli's goed. Gelovigen zouden daarom hun steun moeten betuigen aan de regering van Israël. Israël wordt beschouwd als Gods natie en de Joden als Gods uitverkoren volk, daarom zou haar regering gesteund moeten worden.

Vijfde zienswijze:

Bedelingenleer

Volgens deze opvatting wordt Israël gezien als het hoofdpunt op Gods agenda. In dit huidige tijdperk van genade heeft God de kerk in het leven geroepen. Maar uiteindelijk is het Gods echte doel om Israël te herstellen als leider onder de naties en als erfgenaam van alle aardse zegeningen die haar in het Oude Testament waren beloofd. Inclusief de herbouw van de tempel in Jeruzalem. Dit alles zal in eerste instantie worden bereikt tijdens het Millennium, gedurende de duizend jaar dat Christus op aarde zal regeren, ná zijn wederkomst en vóór het laatste oordeel.

Deze vijf alternatieven vertegenwoordigen een breed scala aan geloofsovertuigingen, en niet iedere gelovige zal zich volledig kunnen vinden in één van de alternatieven die ik heb genoemd. Je zou bijvoorbeeld ergens tussen zienswijze 3 en 4 in kunnen zitten. Je kunt geloven in een terugkeer van Israël naar het land en in een zekere mate van zegen voor de moderne staat Israël, maar het misschien niet zo sterk willen verwoorden als ik onder het kopje Zionisme heb gedaan.

Een godvruchtige houding is belangrijk

Welke opvatting je er ook op nahoudt over Israël, het zal je verlossing niet beïnvloeden! Het is heel triest wanneer christenen met elkaar in de clinch liggen over dit onderwerp. Persoonlijk heb ik mensen ontmoet met een zeer agressieve pro-Israël visie, die suggereert dat andere christenen het eens moeten zijn met hun specifieke kijk op dit onderwerp. Doen ze dat niet, dan zou dat een ernstige misvatting zijn. Aan de andere kant heb ik ook gehoord dat mensen met een passie voor de redding van Israël achteloos werden uitgemaakt voor Israël fanatici. Ik heb echter nog nooit gehoord dat mensen met een passie voor de bekering van China werden uitgemaakt voor China fanatici. Dit onderwerp schreeuwt om een godvruchtige houding naar elkaar en eerder om licht dan om intense heftigheid!

Eén beschuldiging die ingebracht wordt tegen hen die volgens sommigen niet genoeg pro-Israël zijn, is dat zij de vervangingstheologie onderwijzen. Dit kan erg op de gemoederen werken en betekent waarschijnlijk voor veel mensen verschillende dingen.

Het is mogelijk om te geloven dat er geen belang gehecht moet worden aan een terugkeer van Israël naar het land, het is mogelijk om het zionisme niet te steunen, laat staan de bedelingenleer, en toch te geloven dat beloften aan Israël zijn gedaan die nu worden uitgewerkt binnen en door de kerk, die nu het volk van God is. Eerder vervulling dan vervanging dus. Het is belangrijk om met betrekking tot dit onderwerp andere mensen niet zwart te maken en in hokjes te stoppen.

Heeft God zijn volk verstoten?

Zelf zou ik willen aanvoeren dat Paulus' bewering: 'heel Israël zal worden gered' uit Romeinen 11 onmogelijk kan verwijzen naar de kerk in plaats van naar het land Israël.

Nadat Paulus in Romeinen 1-8 de leer van de verlossing heeft uiteengezet, gaat hij in de hoofdstukken 9-11 in op de vraag of Israël verloren is. Aan het begin van hoofdstuk 9, en vervolgens opnieuw aan het begin van hoofdstuk 10, geeft hij uitdrukking aan zijn passie voor de redding van Israël, zijn eigen volk. In hoofdstuk 11 vraagt hij: 'Heeft God zijn volk soms verstoten?' (vers 1). Paulus' antwoord is 'nee'. In de geschiedenis van Israël en zelfs in hun meest afvallige perioden, zoals in de tijd van Elia, was er altijd een deel van het volk trouw gebleven aan God. Zelfs nu is er een deel van het volk gered door genade.

Maar is het volk als geheel dan niet gestruikeld om ten val te komen (11:11)? Nee, integendeel, er zal een dag van volheid komen voor Israël. Door het struikelen van Israël heeft het evangelie echter de kans gekregen om de heidenen te bereiken. Heidense gelovigen worden gewaarschuwd niet zelfvoldaan te zijn over hun positie, want God is bij machte Israël weer terug te brengen.

Tenslotte zegt Paulus ons in Romeinen 11:25-26 dat door Israëls onbuigzaamheid uiteindelijk alle heidenen de kans krijgen om toe te treden, en zo zal heel Israël worden gered.

Ongetwijfeld is dit een belofte dat het Joodse volk zich tegen het einde van de geschiedenis tot Christus zal keren.

'Israël'

Het woord 'Israël' wordt een aantal keer gebruikt in Romeinen 9-11. Elke keer dat het gebruikt wordt vóór 11:26, wordt het ondubbelzinnig gebruikt voor het Joodse volk. Dat geldt zelfs voor 11:25, waar Israël (het Joodse volk) tegenover de heidenen wordt gezet. Als we dus in vers 26 zeggen dat Israël nu opeens 'kerk' betekent in plaats van 'Joden', lijkt het erop alsof we woorden gewoon een betekenis kunnen geven zoals het ons uitkomt.

Zeggen dat 'heel Israël gered zal worden' betekent niet dat elke Jood afzonderlijk gered zal worden, maar geeft een rabbijnse manier van spreken weer over het land als geheel en wijst naar een significante bekering van het land tot Jezus als Messias.

'Erfgenaam van de wereld'

Een volgend punt is de locatie van het land. Los van het feit dat veel Joden naar het land zijn teruggekeerd en het hebben weten te behouden in tijden van oorlog tegen een veel sterkere overmacht, is er de vraag hoe we de belofte die in Genesis 17:7-8 aan Abraham werd gedaan, moeten begrijpen. Velen zien deze als een onvoorwaardelijk verbond dat met Abraham is gesloten over het land en dat op een onvoorwaardelijke manier is benadrukt in andere Schriftgedeelten (zie Ps. 105:8-11). Aan de andere kant wijzen sommigen erop dat Israëls zekere bezetting van het land afhankelijk lijkt van haar trouw en gehoorzaamheid aan God (zie Lev. 26:42-45). Anderen zullen deze twee standpunten misschien met elkaar in overeenstemming brengen door erop te wijzen dat Joden (weliswaar) naar het land zijn teruggekeerd, maar dat Israël, dat nog steeds een goddeloze natie is, het land zeker niet in vrede en veiligheid bezit.

We moeten begrijpen dat de belofte aan Abraham ongetwijfeld uitbreiding ondergaat in het Nieuwe Testament. In Romeinen 4 argumenteert Paulus dat de echte afstammelingen van Abraham niet degenen zijn die fysiek van hem afstammen, maar zij die, net als Abraham, geloof hebben. Nadrukkelijk voegt hij eraan toe: 'Immers, niet door de wet ontvingen Abraham en zijn nageslacht de belofte dat ze de wereld in bezit zouden krijgen' (vers 13). De echte kinderen van Abraham wordt geen smalle strook land beloofd in het Midden Oosten, maar een erfenis op de hele aarde.

Een zionistische positie innemen tegenover Israël kan politieke steun uitlokken voor een regering onder wier leden zich vaak atheïsten hebben bevonden. De regering van Israël staat er niet zo best op als het gaat om mensenrechten, als je kijkt naar de manier waarop sommige Palestijnen soms behandeld zijn.

Profetieën als die in Jesaja 62 vonden zeker een vervulling in het land Israël tijdens het herstel van de natie en de herbouw van de stad Jeruzalem. Een stad die eens verlaten en afgebroken was na de Babylonische invasie, werd opnieuw herbouwd en met mensen gevuld. Zulke bijbelse herstelbeloften hebben het volk van God voortdurend in elke generatie (en ook in de onze) aangesproken, telkens wanneer het volk van God in een tijd van ballingschap leek te zijn, in een tijd waarin de muren werden afgebroken en de kerk er eerder verlaten uitzag dan gezocht. Zulke Schriftgedeelten die werden benadrukt door de Heilige Geest, hebben nieuwe hoop en vervulling gebracht - iets wat we nu zien in onze tijd en generatie.

De bedelingenleer slaat in haar verhogen van Israël als Gods echte agenda, volledig de plank mis als zij niet ziet hoe belangrijk de positie van de kerk is in de doeleinden van God. Jezus beloofde niet dat Hij de Verenigde Staten van Amerika zou bouwen of de staat Israël - Hij beloofde dat Hij zijn kerk zou bouwen - en aan die belofte houdt Hij zich!

Israël moet het goede nieuws horen

Vanwege de beperkte ruimte heb ik de belangrijkste punten slechts kort kunnen aanstippen, maar ik geloof dat het niet juist is om de redding van Israël bijna fatalistisch te behandelen. Wij geloven dat het evangelie van het koninkrijk in elke natie gepredikt zal worden voordat Jezus terugkomt. We wachten niet slechts af tot dat dit gebeurt. Wij zijn actief en vol vuur betrokken bij het brengen van de boodschap en bij het planten van kerken in de hele wereld. Als dus 'heel Israël gered zal worden', welke rol moeten wij dan spelen bij het brengen van het evangelie aan de Joodse natie? Wij aanbidden de God van Israël; Israël moet het goede nieuws van Gods redding horen.

Oorspronkelijke titel: All Israel will be saved

Newfrontiers magazine . volume 2 . issue 12 . september > december 2005

Vertaling: Toos Kleinhout